

neder vor Udgift op imod 4 Mill. Kr. lavere, end den var for disse fem Maaneder sidste Aar, og der har vi paa nærværende Tidspunkt et Overskud paa 11 Mill. Kr. i Forhold til 12 Mill. Kr. sidste Aar. Hvorvidt vi kan faa det Overskud, som er beregnet paa Finansloven for indeværende Aar, vil selvfølgelig i væsentlig Grad afhænge af Indtægterne, og hvis det Forhold vil vedvare for Resten af Finansaaret, som har været til Stede i de sidst forløbne Maaneder, nemlig en ikke uvæsentlig Stigning i Godsindtægterne, nærer jeg for mit Vedkommende ikke nogen Tvivl om, at vi nok i alt Fald nogenlunde skal holde det Overskud. Hvorledes Forholdet kan komme til at stille sig i det kommende Finansaar, er det selvfølgelig vanskeligt at overskue, det afhænger naturligvis i høj Grad af, hvor store Indtægterne bliver, og hvorledes Person- og Godstrafikken bliver, og det afhænger ogsaa i meget høj Grad af, hvorvidt vi staar overfor stigende Udgifter til Lønninger og Emolumenter, eller vi maaske staar overfor faldende Udgifter. Der er saa mange ukendte Faktorer, som spiller ind der, at det er umuligt at udtale sig med nogen Sikkerhed i saa Henseende, men med Hensyn til Budgettet, som det er lagt, og under Hensyn til de Overvejelser, som har ligget til Grund for Budgettet, skulde jeg mene, at det er nøgternt saavel med Hensyn til Indtægtsberegning som til Udgiftsberegning.

For øvrigt var det ærede Medlem Hr. Korsgaard særlig inde paa at omtale Statsbanernes Forrentning. Det ærede Medlem var klar over, at Statsvirksomhederne og da i Særdeleshed Statsbanerne burde forrente sig, burde give en rimelig Rente af de Kapitaler, som er bundet i dem. Det glædede mig at høre, at ogsaa Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, var klar over, at Statsvirksomhederne skulde give en rimelig Forrentning, og han udtalte sig om, at et Medlem af hans Parti sidste Aar havde givet Udkast til en Ordning med Hensyn til Tilrettelægningsen af Statsbanernes Forhold, som vilde give gode Betingelser for en Forrentning. Det var det samme Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa. Dette Forhold blev jo drøftet sidste Aar; jeg tror, det var ved Tillægsbevillingslovforslagets Behandling, hvor det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte gjorde indgaaende Rede for sit Syn paa disse Forhold, og hvor jeg ogsaa fremsatte mit Standpunkt dertil,

som jo var det, at jeg i det væsentlige udtrykte min Enighed med det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte; paa enkelte Punkter saa vi forskelligt, men i det væsentlige var vi enige. Men straks, da det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte havde talt, stod et Medlem af Socialdemokratiet op og fortalte, at det maatte staa for hans egen Regning. Nu ved ærede Medlemmer, og det ved det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg før Forhandlingerne her i Salen havde drøftet dette Forhold med Finansudvalget paa Foranledning af et Samraad, som var begæret om dette Forhold af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte. Jeg udtalte ved den Lejlighed, at hvis man fra Finansudvalgets Side var indforstaaet dermed, ønskede jeg hele det Spørgsmaal taget op til en indgaaende Undersøgelse, men De vil ogsaa vide, at det var ikke luter Samstemning fra Finansudvalgets Side, der lød om dette Forhold. Skønt jeg i det væsentlige er enig med det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte og det ærede Medlem Hr. Korsgaard i deres Syn paa dette Forhold, ligger Sagen jo saaledes, at hvis vi skal gaa til en fuldstændig Omlægning af Statsbanernes Drift, og det vil vi komme til, ifald der helt igennem skal administreres efter Principperne for Privatvirksomhed, altsaa med saa lidt Relation til Rigsdagen og Lovgivningsmagten som muligt, saa vil det være et saa stort og saa afgørende Skridt, at et af to maa være til Stede: enten skal der være nogenlunde Enighed i Rigsdagen om, at den Vej skal vi ud, eller ogsaa skal vi staa overfor en tvingende Nødvendighed af økonomiske Grunde. Jeg har nu ikke Følelsen af, at der i hvert Fald endnu er en saadan Samstemmighed indenfor Rigsdagen, og da Statsvirksomhedernes Forhold dog har forbedret sig ikke saa lidt, saaledes at vi nu er paa Vej til at faa nogen Forrentning af de Kapitaler, der er bundet i dem, selv om vi langt fra er kommet tilstrækkelig langt i den Retning, kan jeg ikke erkende, at vi er under en saadan Nødvendighedens Lov, at vi nu skulde give os til at rejse en stor Kamp om dette Spørgsmaal. Men hvis man baade fra konservativ og socialdemokratisk Side — det er jo navnlig fra disse Sider, man har udtalt sig om Spørgsmaalet — virkelig ønsker, at vi skal have lagt vore Statsvirksomheder om paa den Vis — for øvrigt maa det vel nærmest blive Statsbanerne, jeg kan ikke godt tænke mig, at man fra nogen Side skulde ønske Post-